

og jeg vil bede hr. Dyrlund om at kontrollere det ved udskriften, der måtte komme senere.

Vi vedstår os, at vi gennemførte orlovsordningerne, og jeg har allerede sagt én gang i dag, at det ikke var givet som et velfærdsgode af permanent karakter. Det var givet i en situation, hvor der var et behov blandt de arbejdsløse og et behov blandt de meget stressede på arbejdsmarkedet. Og her var det faktisk et columbusæg, at man kunne indføre nogle orlovsordninger, som imødekom begge behov, og oven i købet på en sådan måde, at staten sparede penge. Det er det ene.

Også på det andet punkt må jeg skuffe hr. Poul Erik Dyrlund, som åbenbart ikke selv er klar over, hvad det er, regeringen har foreslået. Hr. Poul Erik Dyrlund siger, at reglerne er ens for lønmodtagere og selvstændige. Nej, det er de ikke. Lønmodtagere kan få ret til 26 ugers orlov, når de har børn i alderen 0-1 år. Det kan selvstændige også. Når lønmodtageren har børn, der er ældre end 1 år, lægger lovforslaget op til, at man kun kan få 13 ugers orlov retsbestemt. Her kan selvstændige få 26 uger. Det er altså umiddelbart en fordel for de selvstændige.

Pointen er, at lønmodtageren kan aftale sig frem til yderligere orlovsperioder ud over de 13 uger og ud over de 26 uger, hvilket de selvstændige ikke kan efter dette forslag. Jeg kan ikke se visdommen i at lave denne forskel. Jeg kan ikke se visdommen i, hvorfor de 13 og de 26 uger ikke skal være ens både for lønmodtagere og for selvstændige med den mulige overbygning, at man kan tale sig til rette om yderligere orlovsperioder. Jeg kan ikke se bevæggrunden for forskellen, og jeg køber overhovedet ikke det dér med, at det er sværere at kontrollere, om selvstændige nu også går på orlov. Det er sniksnak. Det er alene et spørgsmål om metode.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg har stadig væk svært ved at se forskellen, for sandheden er jo, at når vi taler om orlov ud over 26 uger, skal den være aftalebaseret, og jeg er parat til her og nu at indgå et væddemål med fru Pia Christmas-Møller om, at i tusindvis af lønmodtagere vil få nej, når de henvender sig til arbejdsgiveren om at få udvidet orloven ud over de 26 uger. Det er jo det, der er sagen i dag. Det er det, masser af lønmodtagere løber ind i i dag, når man skal træffe aftale ud over 26 uger.

Der er ingen forskel på de her to grupper, når det endelig kommer til stykket. Jeg kan ikke få øje på den.

Der er så den positive vinkel, at der glædeligvis er grupper af fornuftige arbejdsgivere, der kan se et perspektiv i, at deres personale uddanner sig i større omfang end 26 uger, og at deres personale udnytter de fulde rettigheder og de fulde muligheder for en børneorlov, og her kan man så aftale. Men der skal jo være en aftalepart; det er jo det centrale. Aftaleparten skal være der, og det er den ikke set i relation til selvstændige erhvervsdrivende.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu har vi altså fået fastslået, at hr. Poul Erik Dyrlund er enig med mig i, at lovforslaget ikke lægger op til at give lønmodtagere og selvstændige ens rettigheder. Det var hr. Poul Erik Dyrlands første påstand; den er tilbagevist. Godt. Det næste er så, at nu begynder hr. Poul Erik Dyrlund at bortforklare, hvorfor det er nødvendigt at have disse forskelligheder.

Det er rigtigt, at orlovsperioder ud over de 26 uger skal være aftalebaseret ifølge forslaget. Ja, fint nok. Men hvorfor skal det ikke også være muligt for selvstændige, som jo skal dokumentere, at de er på orlov, ved netop at opfylde et genbesættelseskrav, som ikke eksisterer for lønmodtagere? Der findes vel ikke nogen mere effektiv kontrol end netop det forhold, at der stilles som krav, at en anden kommer ind i virksomheden.

Jeg synes, hr. Poul Erik Dyrlund bør revurdere denne del af forslaget, tænke sig om en ekstra gang og forholde sig lidt til den kendsgerning, at det vel ikke kan være rigtigt, at man, specielt fordi man er lønmodtager, skal have nogle ekstra muligheder. Det må da være rimeligt, at dagpengelovgivningen, så vidt det overhovedet kan lade sig gøre, stiller de to grupper ens.

Hr. Poul Erik Dyrlund siger, at der vil være mange lønmodtagere, der vil få nej af arbejdsgiveren, når de spørger, om de kan få forlænget orloven. Det er måske rigtigt. Godt nok. Der vil formentlig også være mange selvstændige, som får nej af arbejdsformidlingen, fordi der ikke kan anvises kvalificeret arbejdskraft til at gå ind i stillingen eller af andre arbejdspolitiske grunde. Her er AF modparten. Det er jo indlagt i lovforslaget. Det beklager vi ikke, for selvfølgelig skal der også være kontrol, når det drejer sig om de selvstændige.